

Residents of nation's small cities need more power to change their lives

June 03 at 21:56 | Iryna Skaliy

Iryna Skaliy writes: Small local communities can reshape hometowns.

At least 22 million Ukrainians – almost half of the nation -- live in small towns today. A large number of these communities, with 50,000 or fewer residents, are either in the midst of economic depression or require government assistance to sustain their development.

Of course, every one of these towns is unique. They all have their own particular problems. One of them is located within the Chernobyl exclusion zone, another one is sitting on a flood plain and yet another one is half-empty after the military unit that kept it going was closed down.

But, having worked in 29 Ukrainian towns, we have noticed that they have an amazing number of things in common: poor planning and organization of public services, problems with water supplies, no lighting in the streets and poor roads.

Other problems include lack of money in local budgets, difficulties with drafting new plans of development, problems with waste processing and poor engagement of local communities with local governments.

A street scene in Sumy, a provincial capital some 340 kilometers from Kyiv. (Courtesy photo)

Upon discovering these amazing similarities, the United Nations' Development Program's Municipal Governance and Sustainable Development Programme concluded that most of them can be addressed in the same way: involving local communities in finding solutions to important local issues.

Direct involvement of people can lead to effective decisions being taken on the local levels, solving many problems that would otherwise be insurmountable. The municipal budget is always limited. But when the community is involved, the money is used more efficiently and the results are more satisfactory for all residents.

The reason is very simple. When the community decides the priorities, it's usually to solve problems that worry people the most, or cause the most hardship and irritation. There are some towns where the United Nations' Development Program co-finances some projects, together with the town councils and the community.

This has proved to be the most efficient way to spend money. The community decides on the projects, makes its own investment and then controls its completion. The sense of ownership means that residents take care of the newly created or renovated property as if it were their own. In this way, the feeling of being in charge of one's own land – now subdued in Ukraine – is revived with greater force.

Obviously, small town residents care most about fixing things that make them suffer daily. They want to have tidy hallways, sports grounds and children's playgrounds, parks and safe, well-lit streets.

At the same time, it's clear that the old system of care for high-rise buildings by ZhEK [the monopoly provider of local utility services] no longer serves its purpose. Most of these buildings were erected more than 25 years ago and are in need of major repairs.

ZhEKs and the state cannot and should not be in charge of repairing the old private properties or the flats of their citizens. Fortunately, more and more people have realized this and are starting to take care of their own residences. They have created Unions of Co-owners of Multi-Storied Buildings that go under their Ukrainian abbreviation OSBB.

These are non-governmental organizations created specifically for the purpose of serving as caretakers of joint property, including staircases, facades, lifts, corridors and so on. Currently, there are more than 10,000 OSBBs in Ukraine, and their numbers are growing.

Kindergartens are another common problem. Children are cold in the winter. Most of them were built in the 1970s-1980s, and have not had major repairs since then. Their water supply, heating and other public utilities are barely working. The roofs are often leaky. In some places, kindergartens are closed down because the buildings are wrecked. That creates new problems for parents.

The involvement of communities is needed to solve these and other problems. In Rivne, Ivano-Frankivsk, Voznesensk (Mykolaiv Oblast), Novograd-Volynsky (Zhytomyr Oblast), Novovolynsk (Volyn Oblast), Rubizhne (Luhansk Oblast), the local councils regularly gather meetings of community advisory councils – called the municipal councils for sustainable development – to determine the biggest problems residents face.

Local communities and authorities together have successfully fulfilled 232 projects suggested by the communities, proving their capability to find clever solutions for improving the quality of their lives.

Ukrainians who live in cities and towns are more ready to take responsibility, co-finance and fulfill the local projects, whose effect they can sometimes feel without even having to leave their homes. So, active, involved and united citizens are the ones who will shape the face of Ukrainian towns in the future.

Iryna Skaliy is the manager of the Municipal Governance and Sustainable Development Programme, a Project of United Nations' Development Programme in Ukraine.

Web links to Kyiv Post material are allowed provided that they contain a URL hyperlink to the www.kyivpost.com material and a maximum 500-character extract of the story. Otherwise, all materials contained on this site are protected by copyright law and may not be reproduced without the prior written permission of Public Media at news@kyivpost.com

Design & Development by MEMO.UA

Заголовок: Жителі малих міст потребують більше влади для покращення власного життя

Автор: *Ірина Скалій*, менеджер проекту «Муніципальна програма врядування та сталого розвитку», який впроваджується Програмою розвитку ООН в Україні

Сьогодні щонайменше 22 млн українців живуть у малих містах. В Україні значна кількість малих міст - з населенням менше 50 тисяч мешканців - віднесена до категорії депресивних міст, тобто таких, які потребують державної підтримки для забезпечення свого розвитку. Звичайно, кожне містечко є неповторним, унікальним по-своєму. А отже, кожне має свої специфічні проблеми: одне місто опинилося в чорнобильській зоні, друге – у зоні повеней, третє, взагалі, стоїть напівпусткою після того, як у ньому закрили військову частину.

Але, працюючи в 29 українських містах, розташованих у різних куточках країни, ми помітили, що жителі всіх із них мають чимало схожих проблеми – незадовільний благоустрій, проблеми з водозабезпеченням, освітленням та погані дороги. Іншими складнощами є відсутність необхідних фінансових ресурсів в місцевих бюджетах, розробка нових генеральних планів розвитку міст, поводження з твердими побутовими відходами, мобілізація місцевих громад для співпраці з міською владою.

Виявивши їхню повсюдну подібність, ми дійшли висновку, що вони можуть бути розв'язані за допомогою одного й того ж механізму, а саме: залучення громад до вирішення всіх важливих питань життя міста. Наш досвід свідчить, що пряме залучення місцевих громад до прийняття рішень на місцевому рівні може реально сприяти вирішенню проблем малих міст. Бюджет міста є завжди обмеженим, але коли влада залучає місцеву громаду, кошти використовуються ефективніше, і результати найбільше задовольняють місцевих жителів. Чому так відбувається? Все дуже просто: громада сама визначає пріоритетні завдання. Це те, що найбільше її хвилює, що їй болить і допікає. В наших містах-партнерах проекти реалізуються на засадах співфінансування, тобто внески робить не тільки Програма розвитку ООН, а й міська рада та члени організації громади. Як показує практика, саме за такого солідарного підходу кошти витрачаються найефективніше. Громада сама обирає проект, робить фінансовий і нематеріальний внесок, контролює виконання, а по завершенню робіт дбає про створене чи

відремонтоване майно, як про власне. Притлумлене в українців почуття господаря на власній землі, у власному будинку відроджується з новою силою.

Зрозуміло, що міських жителів насамперед турбує те, з чим вони стикаються кожного дня. Вони бажають мати охайний прибраний під'їзд, якісні спортивні та дитячі майданчики, зелені зони та освітлені вулиці.

При цьому всьому абсолютно очевидно що стара система утримання багатоквартирних будинків через ЖЕКи зужила себе. Більшість із таких будинків побудовано понад 25 років тому. Вони потребують капітального ремонту. ЖЕКи та держава не можуть та й не повинні ремонтувати приватну власність – квартири громадян. На щастя, все більше людей це усвідомлюють і переходять до самостійного обслуговування власного житла. Так з'являються Об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ) - неприбуткові товариства, створені для покращення утримання та обслуговування спільної сумісної власності мешканців будинку. Такою спільною сумісною власністю є сходові клітини, фасади, підвали, ліфти, коридори та ін. В українських містах сьогодні створено вже понад 10 тисяч ОСББ, і їх кількість постійно зростає.

В містах також важливо привести до ладу дитячі садочки, в яких українські діти мерзнуть узимку. Більшість із них були побудовані в 1970-1980-х роках, і відтоді, там не проводилися жодні капітальні ремонти. Їхні системи водопостачання, опалення та водовідведення ледве працюють, дахи - протікають. В деяких містах через аварійний стан приміщень садки, взагалі, закриваються, що створює нові проблеми для батьків.

Як наслідок, все більше українських міст застосовують цей підхід залучення громади. У Рівному, Івано-Франківську, Вознесенську (Миколаївська область), Новоград-Волинському (Житомирська область), Нововолинську (Волинська область), Рубіжному (Луганська область) міська влада регулярно визначає нагальні проблеми жителів на засіданнях громадських дорадчих органів – муніципальних рад сталого розвитку.

Місцеві громади з місцевою владою за підтримки проекту реалізували вже 232 проекти місцевих громад. І ми абсолютно переконані, що громади готові й спроможні пропонувати розумні рішення для покращення якості свого життя. Українці, що мешкають у великих і малих містах, готові брати на себе відповідальність, співфінансувати й реалізовувати проекти, чії результати вони зможуть оцінити, часом не виходячи навіть з власного будинку. Бо йдеться про щоденне, наболіле, насущне. Отож, майбутнє українських міст за активними, небайдужими, згуртованими громадами.